

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 61.

Vydána dne 17. července 1926.

Obsah: **133.** Úmluva mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemném připuštění lékařů a porodních babiček k vykonávání praxe.

133.

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemném připuštění lékařů a porodních babiček k vykonávání praxe.

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemném připuštění lékařů a porodních babiček k vykonávání praxe.

Republika Československá a republika Polská, usilující o upevnění vzájemných styků na poli veřejného zdravotnictví rozhodly se uzavřítí úmluvu o vzájemném připuštění lékařů a porodních babiček k vykonávání praxe.

Za tím účelem jmenovali svými plnomocníky:

President republiky Československé:

p. Prokopa Maxu,

Mimořádného vyslance a Splnomocněného Ministra Republiky Československé ve Varšavě.

Náčelník Státu Polského:

p. Dra Henryka Trenknera,

Odborového Přednostu Ministerstva Veřejného Zdravotnictví, a

p. Juliana Makowského,

Odborového Přednostu Ministerstva Zahraničních Věcí.

Plnomocníci vyměnivše si plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Lékaři jedné smluvní strany budou připuštěni k vykonávání lékařské praxe na území

Umowa

między Republiką Czeskosłowacką a Rzeczpospolitą Polską w przedmiocie wzajemnego dopuszczania lekarzy i położnych do wykonywania praktyki.

Republika Czeskosłowacka i Rzeczpospolita Polska, zmierzając do ustalenia stosunków wzajemnych w dziedzinie zdrowotności publicznej, postanowiły zawrzeć umowę o wzajemnem dopuszczaniu lekarzy i położnych do wykonywania praktyki.

W tym celu mianowali swoimi pełnomocnikami:

Prezydent Republiki Czeskosłowackiej:

p. Prokopa Maxę,

Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki Czeskosłowackiej w Warszawie.

Naczelnik Państwa Polskiego:

p. Dr. Henryka Trenknera,

Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Zdrowia Publicznego, i

p. Juliana Makowskiego,

Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Pełnomocnicy po wymianie pełnomocnictw i uznaniu ich za wystarczające i należyte co do formy zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Lekarze jednej ze stron, zawierających umowę, będą dopuszczani do wykonywania

druhé strany v místech lázeňských po dobu sezony, jakož i v místech na pohraničních pásmech, jichž šíře stanovena byla příslušnou úmluvou. (Obchodní smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou ze dne 20. října 1921, Příloha D ad 1).

Č l á n e k 2.

Lékař jedné ze smluvních stran přející si vykonávati své povolání v místě lázeňském, ležícím na území strany druhé, jest povinen:

a) vykázati se potvrzením ústředního zdravotního úřadu svého státu, vidovaným diplomatickým zastupitelstvem druhé strany, ustanoveným při vládě téhož státu, že má právo vykonávati lékařskou praxi ve své vlasti, jakož i aprobačí ústředního zdravotního úřadu svého státu;

b) získati povolení ústředního zdravotního úřadu druhé strany k vykonávání lékařské praxe v příslušném místě po dobu sezony.

Povolení tato budou vydávána na dobu 5 let.

Č l á n e k 3.

Lékaři, kteří získají povolení k vykonávání lékařské praxe v místě lázeňském na dobu sezony, jsou povinni předložiti státnímu administrativně-zdravotnímu úřadu první instance, příslušnému pro toto místo, každoročně potvrzení ústředního zdravotního úřadu jich státu, vidované diplomatickým zastupitelstvem druhé strany, že ve svém státě neztratili práva vykonávati lékařskou praxi.

Č l á n e k 4.

Lékaři každé ze smluvních stran, bydlící v pásmu pohraničním, mohou vykonávati praxi lékařskou v místech pohraničního pásma druhé strany.

Smluvní strany vymění si vzájemně ve lhůtě 30 dnů od účinnosti této úmluvy seznam míst, ležících v pohraničním pásmu.

Oprávnění vykonávati pohraniční praxi lékařskou nevztahuje se na místa lázeňská, ležící v pohraničním pásmu. Pokud jde o vykonávání lékařské praxe v těchto místech, platí ustanovení článku 2. a 3. této úmluvy.

praktyki lekarskiej na terytorjum strony drugiej w miejscowościach kąpielowych podczas sezonu oraz w miejscowościach strefy pogranicznej, której szerokość określa odnośna umowa. (Umowa handlowa między Republiką Czeskosłowacką a Rzeczpospolitą Polską z dnia 20. października 1921 r. Annex D ad 1).

A r t y k u ł 2.

Lekarz jednej ze stron, zawierających umowę, pragnący wykonywać swój zawód w miejscowości kąpielowej, położonej na terytorjum drugiej strony, winien:

a) wykazać się zaświadczeniem centralnej władzy sanitarnej swego Państwa, wizowanym przez przedstawicielstwo dyplomatyczne drugiej strony ustanowione przy Radzie tego Państwa, iż służy mu prawo wykonywania praktyki lekarskiej w swojej ojczyźnie oraz aprobatą centralnej władzy sanitarnej swego Państwa;

b) uzyskać zezwolenie centralnej władzy sanitarnej drugiej strony na wykonywanie praktyki lekarskiej w danej miejscowości podczas sezonu.

Zezwolenia te będą wydawane na okres lat pięciu.

A r t y k u ł 3.

Lekarze, którzy uzyskają zezwolenia na wykonywanie praktyki lekarskiej w miejscowości kąpielowej podczas sezonu, winni co-rocennie przedstawić państwowej władzy administracyjno-sanitarnej I. instancji, właściwej dla danej miejscowości, poświadczenie władzy sanitarnej Państwa Ojczystego, wizowane przez przedstawicielstwo dyplomatyczne drugiej strony, iż w ojczyźnie swej prawa wykonywania praktyki lekarskiej nie utracili.

A r t y k u ł 4.

Lekarze każdej z umawiających się stron, zamieszkali w strefie pogranicznej, mogą wykonywać praktykę lekarską w miejscowościach strefy pogranicznej strony drugiej.

Strony umawiające się dostarczą sobie wzajemnie w przeciągu 30 dni od chwili wejścia w życie niniejszej umowy, wykazy miejscowości położonych w strefie pogranicznej.

Uprawnienie do wykonywania pogranicznej praktyki lekarskiej nie obejmuje miejscowości kąpielowych, położonych w strefie pogranicznej. Do wykonywania praktyki lekarskiej w tych miejscowościach mają zastosowanie postanowienia art. 2 i 3 niniejszej umowy.

Článek 5.

Na pohraničním pásmu každé ze smluvních stran mohou vykonávat praxi porodní babičky druhé strany bydlící v pásmu pohraničním. (Obchodní smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou ze dne 20. října 1921, Příloha D ad 1.)

Článek 6.

Lékaři a porodní babičky, přející si vykonávat praxi na pohraničním pásmu druhé strany jsou povinni hlásiti se u státního administrativně-zdravotního úřadu první instance, příslušného pro toto území, a předložiti potvrzení státního administrativně-zdravotního úřadu první instance svého státu, vidované konsulárním zastupitelstvem druhé strany, že mají právo vykonávat praxi lékařskou, případně babičkou.

Článek 7.

Lékaři a porodní babičky, vykonávající svoje povolání na pohraničním pásmu druhé strany, smějí podávat léky jen v případě hrozícího nebezpečí.

Léky připravované v malých dávkách pro potřebu spotřebitelů v některé z okolních lékáren na předpis lékaře, oprávněného vykonávat praxi na území jedné smluvní strany, mohou býti vnášeny bez jakéhokoli cla a bez zvláštního povolení.

Nebude však požadováno lékařského předpisu pro jednoduché medicínální drogy nebo pro obyčejné přípravky lékárnické a chemické v malých dávkách pro potřebu spotřebitelů, přesně a jasně na obalu označené, s výhradou, že drobný jich prodej jest dovolen podle ustanovení platných v příslušném území.

Seznam těchto prostředků vydají smluvní strany po vzájemné dohodě.

Článek 8.

Lékaři a porodní babičky, které mají podle článku 4. a 5. této smlouvy právo vykonávat praxi v pásmu pohraničním druhé strany, nemají práva k trvalému usazení se nebo bydlení v tomto státě, leč by dostáli všem podmínkám předepsaným zákony téhož státu, pro nabytí práva vykonávat praxi lékařskou, případně babičkou.

Artykuł 5.

W strefie pogranicznej każdej ze stron zawierających umowę mogą wykonywać praktykę położne drugiej strony, zamieszkałe tamże w strefie pogranicznej. (Umowa handlowa między republiką Czeskosłowacką i Rzeczpospolitą Polską z dnia 20. października 1921 r. Annex D ad 1.)

Artykuł 6.

Lekarze i położne, pragnący wykonywać praktykę w strefie pogranicznej drugiej strony, winni zgłosić się do właściwej dla danego terytorjum państwowej władzy administracyjno-sanitarnej I. instancji i przedstawić zaświadczenie władzy administracyjno-sanitarnej I. instancji Państwa Ojczyściego, wzwwane przez właściwe przedstawicielstwo konsularne drugiej strony, iż służą im prawo wykonywania praktyki lekarskiej względnie akuszerijnej.

Artykuł 7.

Stosowanie lekarstw dozwolone jest lekarzom i położnym, wykonywującym swój zawód w drugiej strefie jedynie w wypadku grożącego niebezpieczeństwa.

Lekarstwa przygotowane w małych ilościach dla potrzeb konsumentów w jednej z okolicznych aptek na receptę lekarza upoważnionego do wykonywania swych czynności na terytorjum jednej z układających się stron, będą mogły być wprowadzane bez jakiegokolwiek cla i bez specjalnego zezwolenia.

Nie będzie wymagane natomiast przedstawienie recepty lekarskiej dla prostych środków lekarskich lub zwykłych produktów aptecznych i chemicznych w małych ilościach dla potrzeb konsumentów dokładnie i jasno oznaczonych jako takie na opakowaniu, pod warunkiem, by sprzedaż detaliczna była dozwolona przez przepisy odnośnego kraju.

Wykaz tych środków zostanie przez umawiające się strony za wzajemnem porozumieniem wydany.

Artykuł 8.

Lekarze i położne, dopuszczeni stosownie do art. 4. i 5. do wykonywania praktyki pogranicznej w drugim Państwie, nie mają prawa osiadania na stałe lub zamieszkiwania w tem Państwie, chyba że dopełnią wszystkich warunków przepisanych przez Ustawy tego Państwa dla uzyskania prawa wykonywania praktyki lekarskiej względnie akuszerijnej.

Totéž platí pro lékaře, jimž bylo dovoleno vykonávati praxi lékařskou v místech lázeňských po dobu sezony, chtěl-li by v tomto místě bydleti mimo sezonu.

Článek 9.

Lékaři a porodní babičky, vykonávající praxi podle této úmluvy na území druhého státu, povinni jsou řídit se zákony a předpisy správními tohoto státu pod trestem ztráty práva vykonávati praxi lékařskou, případně babickou, nehledíc k další zodpovědnosti podle příslušných předpisů právních.

Článek 10.

Lékaři, státní občané jedné ze smluvních stran, kteří před 1. listopadem 1918 trvale bydleli na nynějším území druhé strany a měli tam právo vykonávati lékařskou praxi, mají i na dále toto právo.

Článek 11.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny ve Varšavě v době pokud možno nejkratší.

Úmluva tato nabude účinnosti 8 dní po výměně ratifikačních listin.

Úmluva tato zůstává v účinnosti ještě 6 měsíců po dni výpovědi, dané jednou ze smluvních stran.

Na doklad podepsali výše jmenovaní plnomocníci tuto úmluvu a opatřili ji svými pečeti.

Dáno ve Varšavě ve dvou stejně znějících exemplářích v jazyku československém a polském dne 23. září 1922, roku tisícího devítistého dvacátého druhého.

(L. S.) P. MAXA,

To samo dotyczy lekarzy dopuszczonych do wykonywania praktyki lekarskiej w miejscowościach kąpielowych podczas sezonu, jeżeli chcieli zamieszkiwać w danej miejscowości poza sezonem.

Artykuł 9.

Lekarze i położne, wykonywujący praktykę na zasadzie niniejszej umowy na terytorjum drugiego Państwa, winni się stosować do ustaw i przepisów administracyjnych tego Państwa pod rygorem utraty prawa praktyki lekarskiej względnie położniczej, a to niezależnie od odpowiedzialności w myśl odnosnych przepisów prawnych.

Artykuł 10.

Lekarze — obywatele jednej z umawiających się stron, którzy przed 1. listopada 1918 r. stale zamieszkiwali na obecnem terytorjum strony drugiej i korzystali tam z uprawnień wykonywania praktyki lekarskiej, korzystają nadal z tych uprawnień.

Artykuł 11.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie w możliwie krótkim czasie.

Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie 8 dni od chwili wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Umowa niniejsza zachowa moc obowiązującą jeszcze w ciągu 6 miesięcy po dniu, w którym ją jedna lub druga z umawiających się stron wypowie.

Na dowód czego wyżej wymienieni pełnomocnicy Umowę niniejszą podpisali i opatrzili ją swemi pieczęciami.

Sporządzono w Warszawie w dwóch jedno-brzmiących egzemplarzach w języku czeskosłowackim i polskim dnia 23. września roku 1922, tysiąc dziewięćset dwudziestego drugiego.

(L. S.) H. TRENKNER.

(L. S.) J. MAKOWSKI.

Úmluva tato byla ratifikována prezidentem republiky Československé dne 19. července 1923, ratifikační listiny byly vyměněny ve Varšavě dne 27. května 1926 a úmluva sama nabývá účinnosti podle čl. 11 osmého dne po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.